

Μία λοιπόν ἐκ τῶν μάλιστα κατεπειγουσῶν φροντίδων ἔστω ἡ περὶ ὁμοιομόρφου διδασκαλίας, ἐξ ἧς θέλει προκύψει μέγα καλὸν διὰ τὰ νεαρά τῆς Σμύρνης τέκνα. Πολλάκις ἐγένετο καὶ σκέψις καὶ λόγος περὶ τούτου, ἀλλὰ μὴ πραγματοποιηθέντα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἰωνικὴ Μελίσσα δὲν διστάζει εὐλαβῶς περιβοηθοῦσα νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Συμπολιτῶν, ἐλπίζουσα ὅτι θέλει δυναθῆναι ἐκμυσθῆσθαι μέλι γλυκὺ, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἐξ αὐτοῦ κρηθήρα ὠφέλιμος εἰς τὴν ἠθικὴν διάπλυσιν τῆς χριστιανικῆς τῶν Σμυρναίων νεότητος.

Χ Ο Ρ Ο Ι .

Ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα εἰς 24 ὥρας. Ἀπέδειξαν δὲ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι σοφοὶ ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν μὲν ὁμοίωσιν τῆς Ἡῆ ἦτον εἰς ὁμοίωσιν κατάστασιν, εὐκόλως ἔνικα τῆς τοσοῦτον ταχέως αὐτῆς κινήσεως ἀπεσπάσθη ὕλη ἐκ τῶν πόλων συσσωρευθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἡμερινοῦ.

Ἀλλὰ τῶν σοφῶν τινες ὑπελόγησαν ὅτι ἐὰν ἡ Γῆ ἐστρέφετο ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ 410 δεκαεπταίαις περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, τότε ἡ ἀπόκεντρος δύναμις πρὸς τὸν ἡμερινοῦ ἦθελεν εἶναι πολὺ ἐπιμείζων κατὰ τοὺς μαθηματικούς ὑπολογισμούς, καὶ τὰ σώματα διὰ τοῦτο ἦθελον ἀποβάλλει τὴν ἑαυτῶν βαρῦτητα ἐπὶ τοῦ ἡμερινοῦ, καὶ πᾶν ἄρα σῶμα, κατ' αὐτοὺς, ἦθελεν ἀπεκσφενδονισθῆναι ἀπὸ τῆς Γῆς· εἰς ἀπόδειξιν δὲ οὗτοι προβάλλουσι τὴν δακτύλιον τοῦ Κρόνου προελθόντα, κατὰ τὰς ὑπὸ θέσεις αὐτῶν, ἐκ τοιαύτης τινὸς βιαίας καὶ ταχυτάτης κινήσεως.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνος. Ἡμεῖς δὲ ἐνθυμηθέντες ταῦτα κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ χρόνου, ὅποτε πολὺ μέρος τῶν πολιτῶν προετοιμάζεται εἰς ὀρχήσεις πανηγύριους ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς λέσχαις, διαλογιζόμεθα ὅτι, ἂν ἄρα τῆς Γῆς ἡ καθ' ὑπόθεσιν κίνησις ἦτον μὲν πραγματικὴ, οὐχὶ δὲ τοσοῦτον βιαία, ἀλλ' ὅσον μόνον ἀναπηδῶντα ἐλαφρῶς πῶς τὰ ἐπὶ γῆς σώματα πάλιν νὰ καταπίπτωσι εἰς τὴν ὀρχήσεως, καὶ τότε ἄρα γέ ἤθελε γίνεσθαι τοσαύτη μὲν κενοσπουδία, τοσαύτη δὲ δαπάνη, καὶ τί ὠφελοῦσθαι, περὶ τοὺς χοροὺς τούτους, ἢ οἱ μὲν ἄνθρωποι αὐτόματοι, οὕτως εἰπεῖν, ἦθελον ὀρχοῦνται, ἢ δὲ πρὸς τούτους δαπάνη ἤθελε συντελεῖ μάλλον εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν καινῶν;

Παύοντες τὸν χαριεντισμὸν λέγομεν σπουδαιότερον, ὅτι οἱ χοροὶ, οἵτινες καὶ αὐτοὶ εἶναι προῖον τῆς ἀσώτου Εὐρώπης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ἀσυντελής ἀπομίμησης, εἰσῆχθησαν πρῶτα εἰς τὰς ἡμετέρας κοινωνίας ἐνῶ παρ' ἐκείνοις δὲν ὑπῆρξεν ὡς τὸ πρῶτον δῆθεν βῆμα εἰς τὸν πολιτισμὸν, ὡς παρ' ἡμῖν νομίζεται, ὅσοις πηθικιώτερον ζηλοῦμεν τὰ ξένα, καὶ ὄχι πάλιν τὰ κατὰ καὶ ζηλωτὰ.

Ἡμεῖς ὀλίγην ἔχοντες πρᾶνοιαν περὶ τῶν βεβαίως συντελούντων ἀντεγόμεθα τῶν ἄλλων, τὰ ὅποια διεγείρουσι μὲν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς τὰ μόνον τέρποντα καὶ ἡδύνοντα, ἀμβλύνουσι δὲ τὸν πρὸς τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ πάτρια ἔρωτα, καὶ καθιστῶσιν

ἀσπαστιώτερον μελέτημα τὰ ξενόφυλα, δι' ὧν τινες τελευταῖον ἀπορχοῦνται καὶ ὁ, τι καλὸν παραμένει ἐκ τῶν προγόνων.

Ν Ε Κ Ρ Ο Λ Ο Γ Ι Α ,

Ὁ Θάνατος ἀφῆρπτεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην Σάββαν Λάτριν. Πενθοοσι τὴν στερραίν του τὰ ὄρφνα αὐτοῦ τέκνα, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι πολυάριθμοι αὐτοῦ συγγενῆς καὶ φίλοι, οἱ καλὶ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες καταλείπουσι τοῖς ἐπιζῶσιν ὑστεροφημίαν ἀγάθην, καὶ ταῖς συγγενεῖσι καὶ φίλοις τὴν μνήμην τῶν ἀρετῶν αὐτῶν μόνην παρηγορίαν. Ὁ Μακαρίτης εἶχε πολλὰ προτερήματα μεγάλης καρδίας καὶ εὐφραδίας ἀνθρώπου. Ἦτον ἐπιμελής ἐν παντί, δραστήριος, φιλότιμος καὶ φιλογενής. Μετὰ ὀλιγοήμερον ἀσθένηεν ὑπὸ ἄνθρακος, ὁ ὁποῖος ἔκαμεν εἰς τὸν λαιμὸν θιντατηρόρον μετὰστασιν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Θεὸν τὴν 3 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς (20 Ἰανουαρίου) κοινωνήσας τῶν ἀχράντων μυστηρίων μετὰ κατανύξεως.

Πόσον θέλει σπαράξῃ τὴν τρυφερὰν καρδίαν σου, ὡ εὐαίσθητε υἱὲ ταῦ μακαρίτου, Γεώργιε Λάτρι, ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς σου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς ἀγάλλας ἤλιπιξες ἐπανεθῶν ν' ἀναπαύσης τὸ ἐκ πολυχροῦ σπουδῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχοῦ ἀποκεκμηκὸς σῶμά σου! Οὐδεμία σοι ἄλλη ἀπολείπεται παρηγορία, παρὰ ἡ μνήμη τῆς φιλοστοργίας τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἡ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν.

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ἀξιωμακάριστε συμπολίτα Σάββα Λάτρι!

ΑΪΣΙΣ ΤΟῦ ΑἸΝΙΓΜΑΤΟΣ, [ἀρ. 8 τῆς Ι. Μελίσσης].

Διὰ χειλέων λέγεται καὶ δὲν μελέγει γλῶσσαν.

Τῇ τάξει εἶμαι δευτέρου. ἀρκούν, ὡ φίλε, τόσα

Πρὸς εὐρεσίαν μου. Μὴ λοιπὸν ματαίως κοπιᾷς

Ζῶν εἰς τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον μὴ κράζης.

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσα ἄρθρα τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης μεγάλα ἢ μικρὰ δὲν φέρουσιν ὑπογραφήν, ἢ Γράμμα τι, ταῦτα δίδονται ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Θ. Τιμαγέτους.

Παντὸς δὲ ἄλλου διανοητικῶν ἔργων θέλει φέρει τὴν ὑπογραφήν ταῦ ἢ στοιχείον τι.